

**ПРО ВНЕСЕННЯ ЗМІН І ДОПОВНЕНЬ
ДО ПОСТАНОВИ ПЛЕНУМУ
ВИЩОГО СПЕЦІАЛІЗОВАНОГО СУДУ
УКРАЇНИ З РОЗГЛЯДУ ЦИВІЛЬНИХ
І КРИМІНАЛЬНИХ СПРАВ
ВІД 30 БЕРЕЗНЯ 2012 РОКУ № 5
«ПРО ПРАКТИКУ ЗАСТОСУВАННЯ СУДАМИ
ЗАКОНОДАВСТВА ПРИ ВИРІШЕННІ СПОРІВ,
ЩО ВИНΙΚАЮТЬ ІЗ КРЕДИТНИХ
ПРАВОВІДНОСИН»**

*Постанова пленуму Вищого спеціалізованого суду України
з розгляду цивільних і кримінальних справ
від 07 лютого 2014 р. № 7*

Відповідно до пункту 6 частини другої статті 36 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» та у зв'язку з питаннями, які виникають у судовій практиці щодо застосування судами норм матеріального права, пленум Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ **постановляє**:

Внести до постанови пленуму Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 30 березня 2012 року № 5 «Про практику застосування судами законодавства при вирішенні спорів, що виникають із кредитних правовідносин» такі зміни та доповнення:

1. Останнє речення абзацу другого пункту 24: «Таким строком не може бути лише несплата чергового платежу» виключити.

2. Пункт 31 викласти у такій редакції:

«31. При застосуванні положення пункту 7 частини одинадцятої статті 11 Закону України «Про захист прав споживачів», яким кредитором забороняється вимагати повернення споживчого кредиту, строк давності якого минув, суди мають виходити з того, що у системному зв'язку з частиною одинадцятою статті 11 зазначеного Закону ця вимога стосується позасудового порядку повернення споживчого кредиту і спрямована на те, щоб встановити судовий контроль за вирішенням таких вимог кредитодавця з метою захисту прав споживача як слабшої сторони договору споживчого кредиту.

У зв'язку із цим та враховуючи, що ЦК не передбачає заборони пред'явлення окремих вимог у зв'язку з пропусченням строку позовної давності, при вирішенні таких спорів, суди повинні враховувати положення ЦК про позовну давність.

Оскільки зі спливом строків позовної давності до основної вимоги вважається, що позовна давність спливла і до додаткової вимоги (стягнення неустойки, накладення стягнення на заставлене майно тощо), положення пункту 7 частини одинадцятої статті 11 Закону України «Про захист прав споживачів» та вимоги ЦК щодо позовної давності застосовуються й до додаткових вимог банку (іншої фінансової установи)».